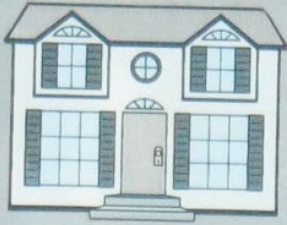
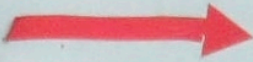

Timo Johannes Hilden

VALOT PÄÄLLÄ

GUEST HOUSE

Rooms to Let

Timo Johannes Hilden

VALOT PÄÄLLÄ

Timo Johannes Hilden

VALOT PÄÄLLÄ

Lasarus 2000
Metsäillat 2001
Matka on unta 2002
Alastomat 2003
Tapiola – Calangute 2007
Auki 2009
Enkeli Kuutamolla 2011
Hänettämyys 2013
Oppisopimus kuoleman kanssa, romaani, 2016

Valot päällä

© 2018 Hilden, Timo Johannes

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-0725-8

kansi ja kuvat Timo Johannes Hilden

1. Päivien kuluessa

Vien lajitellut jätteet

Joku poismuuttaja on kalustanut roskahuoneen
elektroniikkaromu pitäisi viedä Ämmäsuolle

En jaksa katsella tätä kaikkea

Etsin rehellisyyttä ja lisää voimaa

Menen Keskuspuistoon yksin

Kuljen ennennäkemättömiä kinttupolkuja

jotka ovat päässä

Männyn juurella istuu orava

se pysyy paikallaan, asento viittaa joogaan

se mietiskelee

Hukkuuko koko maailma

siihen mitä puhutaan

Fillarista puhkesi kumi
ei pitänyt paikkaansa
Ostin uuden sisäkumin, se hajosi
Hampaasta lohkesi amalgaami
lopun vedettiin pois
tulehdus oli jo leukaluussa
Ostin uuden äänityslaitteen
en ymmärtänyt käyttöohjeita
Opiskelin filosofiaa, englantia, matematiikkaa
en tiedä opinko mitään
Kävin kaupassa, tein soppaa
siivosin, heitin vanhoja vaatteita pois
Olin yksin, kuuntelin radiota, omia ajatuksiani
Jännitin tulevia matkoja
Uuvutin itseni liialla työllä
Kirjoitin illalla kirjaa
Olemme kaikki syyllisiä
Tietämättäni minut on ehkä jo tuomittu
mutta vikapää on rakkauteni
että odottamattomaan onnettomuuteen
suin päin mistään välittämättä juoksen
Paholainen tien sivussa nauraa
Osaan ja uskallan sinun vuoksesi elää ja kuolla
Heittäydyn eteesi rähmälleni
Kerran on jokaisen kuoltava
ainakin vähän
miksei sitten vaikka heti
kaikkensa antaneena maalissa
viesti kädessä
Hallitus jatkaa leikkauslinjaa
Ihmisten silmistä näkee: tukea ei ole
Näen sinun silmistäsi missä nyt mennään

Kaveri kertoo, että hän ottaa nauhurin viereensä,
kun menee nukkumaan.

Minä sanon, että otan kameran.

Tuijotamme toisiamme, emme naura.

Mitä elämä on? kysymme melkein yhtä aikaa.

Mitä ovat muistot ja missä ne ovat tapahtuneet?

Missä olemme nyt?

Eräänä yönä meditoin liian rankasti.

Heräsin Siperiassa kodassa.

Samaani heitti nuotioon noitajauhoa.

Tulin junalla pois.

Arabian meren rannalla Goan lihat varikset, kulkukoirat ja turistit kuljeskelevat toisistaan paljoakaan välittämättä. Intia on vahvasti län­nä tässä kokoelmassa. Runoilija luotaa syvältä ihmisen eksistenssiä, kuten on tehnyt kahdek­kassa aikaisemmassa teoksessaan. Runot ovat taas perusolemukseltaan ajatuslyriikkaa. Ikui­nen etsijä on pysähtynyt lopulta mietiskele­mään, runoissa on luopumisen sävyjä: Otetaan rauhallisesti vastaan se mikä on tuleva ja hy­väksytään myös menetykset ja yksinäisyys.

Surrealismiin taipuvainen absurdi huumori on edelleen tallella. Tekijän omat koskettavat mustavalkokuvat nostavat kiehtovaa tunnel­maa.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi